

KS.89.2025.AK

Bielsko-Biała, 31 grudnia 2025 r.

Pan
Waldemar Żurek
Minister Sprawiedliwości

Szanowny Panie Ministrze

W związku z napływającymi prośbami od funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej dotyczącymi możliwości kontaktu w trakcie pełnienia służby z bliskimi, Rada Krajowej Sekcji Służby Więziennej NSZZ „Solidarność” zwraca się do Pana Ministra o podjęcie działań, które w konsekwencji zakończą sytuację, z którą mamy do czynienia w Naszej Służbie od bardzo wielu lat, a mianowicie funkcjonariusze i pracownicy Służby Więziennej mają powszechny zakaz używania i posiadania telefonów komórkowych a nawet zegarków typu smartwatch w trakcie pełnienia służby, poza osobami wskazanymi przez kierowników jednostek organizacyjnych.

Uzasadnienie

W obecnej sytuacji, zakaz posiadania prywatnych urządzeń wynika z interpretacji przepisów, iż telefony komórkowe są środkami łączności i nie mogą być dostępne dla osadzonych. Zakaz ich posiadania przez funkcjonariuszy i pracowników opiera się głównie na braku zaufania do podwładnych. W ustawie o Służbie Więziennej z dnia 9 kwietnia 2010 w art. 18. pkt 3 zapisany jest obowiązek zdania do depozytu przedmiotów niedozwolonych. Przedmiotem niedozwolonym jest między innymi telefon komórkowy czy zegarek typu smartwatch. Ale przedmioty te są niedozwolone na podstawie art. 242 pkt 16. Kodeksu Karnego Wykonawczego z 6 czerwca 1997 roku, który wskazuje przedmioty niedozwolone dla osób pozbawionych wolności. Jak doskonale wiadomo Kodeks Karny Wykonawczy określa zakazy, nakazy oraz prawa i obowiązki osób pozbawionych wolności a nie funkcjonariuszy i pracowników SW. Jasno więc wynika z tego, iż telefon komórkowy oraz inne środki łączności nie są przedmiotami niedozwolonymi dla pracowników i funkcjonariuszy.

W piśmie WZF.562.1.2018.WK z dnia 24.11.2020 roku Rzecznik Praw Obywatelskich poddał w wątpliwość taką interpretację naszych przełożonych. Panie Ministrze to najwyższy czas uporządkować i zakończyć praktykę, która dyskryminuje funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej oraz ich rodziny. Obecna sytuacja łamie podstawowe prawa konstytucyjne, Art. 49 Konstytucji zapewnia wolność i ochronę tajemnicy komunikowania się. Ich ograniczenie może nastąpić jedynie w przypadkach określonych w ustawie i w sposób w niej określony. Zgodnie z Art. 47 Konstytucji RP, każdy ma prawo do ochrony prawnej życia prywatnego, rodzinnego, czci i dobrego imienia oraz do decydowania o swoim życiu osobistym. Na podstawie braku zaufania naszych przełożonych łamie się najwyższy akt prawny Rzeczypospolitej Polskiej.

Idąc dalej należy zauważyć, że wprowadzone do Służby Więziennej służbowe telefony komórkowe przestały być przedmiotami niedozwolonym. Telefony te posiadają funkcjonariusze i pracownicy wskazani przez kierowników jednostek penitencjarnych. Jak się okazuje telefony te są również ich telefonami prywatnymi i te osoby są de facto zmuszone do wykorzystywania swoich prywatnych urządzeń do celów służbowych, co w naszej ocenie też nie powinno mieć miejsca.

Należy zaznaczyć, że większość funkcjonariuszy w dniu służby w systemie wielozmianowym przebywają w jednostce penitencjarnej przez około 13 godzin. Funkcjonariusz przez ten cały czas nie ma pojęcia co się dzieje w jego domu, ponieważ pozostaje bez kontaktu z rodziną. Jest to szczególnie trudne w sytuacji, gdy samotnie wychowuje dzieci lub opiekują się np. rodzicami. Mamy w swoich szeregach również takich funkcjonariuszy.

Na koniec należy zaznaczyć, że w 2023 roku Pani Minister Maria Ejchart potrafiła jednym poleceniem rozszerzyć treść art.105b Kodeksu Karnego Wykonawczego i pozwolić penitencjariuszom na korzystanie z telefonów samoinkasujących dwa razy w tygodniu. Natomiast pracownicy i funkcjonariusze nie mogą od wielu lat nie mogą swobodnie kontaktować się z rodziną poprzez telefon komórkowy.

Z upewn. szanowne

PRZEWODNICZĄCY
RADY KRAJOWEJ SEKCJI SŁUŻBY WIEZIENNEJ
NSZZ SOLIDARNOŚĆ

Kuś
Andrzej Kołodziejcki